

ВИСНОВОК

**про наукову новизну, теоретичне та практичне значення
результатів дисертації Фесенка Сергія Володимировича
«Адміністративно-правове регулювання габаритно-вагового контролю в
Україні», поданій на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю
081 «Право», підготовлений та затверджений на підставі публічної
презентації наукових результатів дисертації та її обговорення кафедрою
адміністративного права та адміністративної діяльності Національного
юридичного університету імені Ярослава Мудрого
(протокол № 5 від 11 грудня 2025 р.)**

**Обґрунтування вибору теми дослідження та її зв'язок із планами
наукових робіт університету.** Сучасний розвиток транспортної
інфраструктури України, інтеграція до європейського правового простору та
підвищення інтенсивності вантажоперевезень обумовлюють необхідність
суттєвого вдосконалення системи габаритно-вагового контролю (далі – ГВК)
як важливої складової державного управління у сфері дорожнього руху та
транспортної безпеки. ГВК є інструментом не лише технічного вимірювання
параметрів транспортних засобів, а й комплексним адміністративно-правовим
механізмом, спрямованим на забезпечення збереження автомобільних доріг,
безпеки перевезень, дотримання екологічних норм та економічної
стабільності у сфері вантажних перевезень.

Значення проблематики ГВК зростає в умовах воєнного стану, коли
транспортна система країни виконує стратегічні завдання забезпечення
обороноздатності, логістичного постачання та евакуаційних заходів.
Перевантажені транспортні засоби у таких умовах становлять додаткову
загрозу як для дорожньої інфраструктури, так і для безпеки руху, а отже,
вимагають оперативного та ефективного адміністративно-правового
реагування. У цьому контексті особливого значення набуває чіткість,
комплексність та стабільність нормативного регулювання, що визначає
порядок здійснення ГВК, повноваження суб'єктів, процедури контролю та
механізми притягнення до відповідальності.

Актуальність дослідження зумовлюється також необхідністю подолання
існуючих проблем та прогалин у чинному законодавстві, що регулює сферу
ГВК. Відсутність єдиного кодифікованого акту, який би визначав систему та

процедури контролю, множинність підзаконних актів із різними підходами до термінології, відсутність уніфікованих стандартів обладнання та технологій фіксації порушень призводять до правової невизначеності та ускладнюють правозастосування. Не менш гостро стоїть питання забезпечення прозорості роботи автоматизованих систем зважування у русі (Weigh-in-Motion) та їх офіційного визнання джерелами доказів у провадженнях про адміністративні правопорушення.

Важливим чинником, що підсилює актуальність обраної теми, є реформування адміністративно-правових інститутів у контексті децентралізації, що передбачає перерозподіл повноважень між центральними та місцевими органами влади, а також активізацію участі недержавних структур у здійсненні окремих елементів контролю. Така трансформація потребує вироблення нових підходів до визначення правового статусу суб'єктів, порядку їх взаємодії та координації діяльності.

Дослідження адміністративно-правового регулювання ГВК є важливим і в контексті гармонізації українського законодавства з правом Європейського Союзу. Виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС вимагає адаптації європейських стандартів та принципів у сфері вагового контролю, зокрема уніфікації технічних норм, процедур контролю та відповідальності за перевищення вагових параметрів. Вивчення і правова адаптація кращих практик держав-членів ЄС, таких як Німеччина, Польща, Франція, дозволяє не лише підвищити ефективність національної системи ГВК, а й зміцнити міжнародний авторитет України у сфері транспортної безпеки.

Крім того, інтенсивна цифровізація державного управління, розвиток електронних сервісів та впровадження автоматизованих систем контролю обумовлюють потребу в комплексному дослідженні інформаційно-правових аспектів удосконалення процедур ГВК. Запровадження єдиних інформаційних платформ, інтегрованих баз даних та електронних кабінетів суб'єктів перевезень вимагає належного нормативного врегулювання питань

доступу, захисту та обробки даних, а також відповідальності за їх неправомірне використання.

Варто підкреслити, що дослідження адміністративно-правового регулювання ГВК має не лише теоретичне, а й прикладне значення. Його результати здатні сприяти вдосконаленню чинної нормативної бази, підвищенню ефективності контролю, мінімізації корупційних ризиків, а також формуванню прозорої, стабільної та передбачуваної системи адміністративно-правового забезпечення у цій сфері.

Науково-теоретичне підґрунтя для написання дисертаційної роботи становлять праці вітчизняних учених, присвячені проблемам адміністративного права, транспортного законодавства, публічного управління, національної безпеки, адміністративного примусу та протидії загрозам інфраструктурній стабільності. Зокрема, варто виокремити роботи таких дослідників, як В. Б. Авер'янов, О. Банчук, О. Баранова, В. М. Бевзенко, А. В. Бойко, Т. Гут, О. І. Дмитрієва, В. Жаворонков, В. К. Колпаков, Н. Лазаренко, Ю. Лехеза, В. Ліпунов, О. О. Малишко, Р. С. Мельник, М. Микийчук, Р. Миронюк, Х. Олександра, С. В. Пономарьов, М. М. Рудик, В. Спасенко, В. Л. Целенко, Л. Чистоклетов, В. Шатохін, які заклали методологічні та концептуальні основи для подальшого розвитку наукового аналізу механізмів адміністративно-правового регулювання у сфері ГВК та суміжних правовідносин.

Отже, обрана тема є актуальною як у науково-теоретичному, так і у практично-прикладному вимірі, оскільки охоплює ключові проблеми розвитку та вдосконалення адміністративного законодавства, забезпечує відповідність національної системи ГВК сучасним викликам та міжнародним стандартам, а також сприяє інтеграції України у європейський транспортний простір.

Дисертація виконана відповідно до плану науково-дослідної роботи кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності у межах комплексної наукової теми «Конституційно-правові проблеми забезпечення

верховенства права у функціонуванні механізму публічної влади в Україні» (державний реєстраційний номер 0111u000966). Тематика роботи узгоджується з пріоритетними напрямками наукових досліджень, визначеними Законом України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» та Державною стратегією регіонального розвитку на 2021–2027 роки, а також відповідає завданням Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом у частині гармонізації законодавства у сфері транспортної безпеки та адміністративно-правового регулювання.

Дисертація безпосередньо пов'язана з виконанням наукових досліджень, спрямованих на удосконалення адміністративно-правових механізмів здійснення ГВК в Україні, що проводилися у рамках наукових програм Міністерства освіти і науки України та цільових галузевих програм з підвищення ефективності державного контролю у транспортній сфері. Вона органічно доповнює результати попередніх досліджень колективу кафедри щодо правового забезпечення діяльності суб'єктів публічного управління, удосконалення адміністративних процедур, впровадження цифрових технологій у сфері державного нагляду та контролю, а також розвитку інформаційно-правових механізмів у транспортній галузі.

Отримані результати дослідження використовуватимуться для реалізації положень Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року, а також програм цифрової трансформації державного управління. Запропоновані науково обґрунтовані рекомендації щодо удосконалення адміністративно-правового регулювання ГВК мають практичне значення для розроблення нормативно-правових актів, модернізації організаційно-правових структур контролю та впровадження сучасних інформаційних систем у діяльність суб'єктів публічної адміністрації. Таким чином, дисертаційна робота органічно інтегрована у систему пріоритетних наукових досліджень, що проводяться в Україні у сфері адміністративного права та транспортної безпеки, та відповідає стратегічним орієнтирам

державної політики з урахуванням актуальних внутрішніх і зовнішніх викликів.

Тему роботи затверджено вченою радою Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (протокол № 4 від 23.12.2022 р.)

Наукове завдання, розв'язання якого отримано в дисертації. Метою дисертаційної роботи є розроблення та наукове обґрунтування цілісної теоретико-методологічної та нормативно-прикладної концепції адміністративно-правового регулювання габаритно-вагового контролю в Україні, спрямованої на забезпечення його ефективності, прозорості, правової визначеності та відповідності міжнародним і європейським стандартам транспортної безпеки, з урахуванням актуальних викликів воєнного часу, глобалізації транспортних процесів та цифрової трансформації публічного управління.

У рамках досягнення поставленої мети було вирішено такі основні завдання:

1. Розкрито теоретико-методологічні засади дослідження адміністративно-правового регулювання габаритно-вагового контролю в Україні, визначити його місце в системі публічного адміністрування та встановити взаємозв'язки з суміжними інститутами адміністративного права.

2. Охарактеризовано правову природу габаритно-вагового контролю як об'єкта адміністративно-правового регулювання, визначивши його ключові ознаки, структурні елементи та функціональне призначення у системі забезпечення транспортної безпеки.

3. Окреслено коло суб'єктів, що здійснюють габаритно-ваговий контроль в Україні, визначити їх адміністративно-правовий статус, компетенцію, повноваження та взаємодію між собою й іншими органами публічної влади.

4. Проведено комплексну класифікацію адміністративних процедур у сфері габаритно-вагового контролю, деталізувавши їх етапи, зміст і правові

наслідки, а також визначивши особливості процедурного забезпечення з урахуванням автоматизованих систем фіксації порушень.

5. Проаналізовано ефективність функціонування автоматизованих систем Weigh-in-Motion (WiM) у контексті їх правового статусу як офіційних джерел доказів, оцінити проблеми їх впровадження та експлуатації, а також запропонувати шляхи нормативного закріплення процедур їх використання.

6. Оцінено роль органів місцевого самоврядування у забезпеченні габаритно-вагового контролю на територіальному рівні, визначити їх компетенцію, ресурси та механізми взаємодії з центральними органами виконавчої влади.

7. Досліджено судову практику у справах, пов'язаних із порушенням габаритно-вагових норм, з метою виявлення прогалин у законодавстві та процедурних недоліків, а також вироблення пропозицій щодо підвищення правової визначеності та єдності правозастосування.

8. Проаналізовано зарубіжний досвід здійснення габаритно-вагового контролю, виявивши найефективніші адміністративно-правові підходи, які доцільно адаптувати в українське законодавство.

9. Виявлено та систематизовано проблеми чинного законодавства України у сфері габаритно-вагового контролю, включаючи недоліки адміністративних процедур, відсутність єдиного правового регламенту та недостатній рівень правових гарантій перевізників.

10. Сформульовано авторську концепцію удосконалення адміністративно-правового механізму габаритно-вагового контролю, яка передбачає поєднання нормативного, організаційного, технологічного, інформаційно-правового та фінансово-правового напрямів модернізації.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають, розвиваються та функціонують у процесі адміністративно-правового регулювання габаритно-вагового контролю в Україні.

Предметом дослідження виступає система адміністративно-правового регулювання габаритно-вагового контролю в Україні.

Наукова новизна отриманих результатів. Дисертація є однією з перших у вітчизняній адміністративно-правовій науці комплексних наукових праць, присвячених системному дослідженню адміністративно-правового регулювання габаритно-вагового контролю в Україні з урахуванням процесів євроінтеграції, цифрової трансформації та умов воєнного стану. У роботі вперше з наукових позицій здійснено інноваційне теоретико-правове осмислення організаційних засад ГВК через призму адміністративного права, що дозволило виявити внутрішні проблеми його правового механізму та сформулювати комплекс авторських пропозицій щодо його вдосконалення.

У результаті проведеного дослідження сформульовано та обґрунтовано низку наукових положень, які виносяться на захист, зокрема:

уперше:

- запропоновано авторське визначення поняття «габаритно-ваговий контроль» як системи превентивних, контрольних і юрисдикційних адміністративно-правових заходів, що здійснюються уповноваженими органами публічної влади шляхом технічного, інформаційного та документального контролю з метою забезпечення безпеки дорожнього руху, збереження автомобільних доріг та виконання Україною міжнародних транспортних зобов'язань;
- розроблено концептуальну модель адміністративно-правового регулювання ГВК, яка інтегрує нормативно-правові, організаційні, технічні та інформаційні елементи в єдину систему з чітко визначеними суб'єктами, процедурами і результатами;
- обґрунтовано доцільність запровадження адаптивного адміністративно-правового режиму ГВК в умовах надзвичайних ситуацій і воєнного стану, що передбачає спрощені процедури контролю, пріоритетизацію гуманітарних і оборонних перевезень, а також інтеграцію з військовими інформаційними системами;
- запропоновано авторську класифікацію завдань ГВК у сфері адміністративного права, яка включає профілактичні,

організаційно-контрольні, безпекові, інфраструктурні та міжнародно-правові завдання, розмежовані за рівнем управління та функціональним призначенням;

- розроблено модель розмежування повноважень органів державної влади та органів місцевого самоврядування у сфері ГВК, включно з механізмами міжмуніципального партнерства та нормативного закріплення участі громад у фінансуванні й облаштуванні пунктів контролю;

- запропоновано нові правові підходи до застосування автоматизованих систем зважування у русі (Weigh-in-Motion) як джерела офіційних доказів у провадженнях про адміністративні правопорушення;

- сформовано авторську концепцію удосконалення адміністративно-правового механізму габаритно-вагового контролю, яка передбачає поєднання нормативного, організаційного, технологічного, інформаційно-правового та фінансово-правового напрямів модернізації;

- виокремлено та розкрито категорію «адміністративно-технічні суб'єкти» як окрему групу учасників ГВК, наділених специфічними повноваженнями щодо застосування технічних засобів вимірювання та фіксації порушень у межах адміністративної дефініції.

Удосконалено:

- підходи до визначення предмета і меж адміністративно-правового регулювання ГВК, зокрема через виокремлення матеріальної, процедурної та організаційно-правової складових;

- класифікацію адміністративно-правових заходів у сфері ГВК за критеріями правової природи, способу реалізації, суб'єктного складу та характеру впливу;

- структуру правового механізму застосування ГВК, з виокремленням етапів ініціювання, проведення, фіксації результатів, розгляду справи, оскарження та виконання рішення;

- організаційно-правові засади впровадження цифрових технологій у ГВК, включно з інтеграцією автоматизованих пунктів контролю до єдиної національної інформаційної системи з доступом для уповноважених органів;

- підходи до координації діяльності органів виконавчої влади, правоохоронних органів і місцевого самоврядування у сфері ГВК, зокрема через створення єдиних баз даних, спільних планів дій і міжвідомчих координаційних рад;

- адміністративно-правові вимоги до підготовки та підвищення кваліфікації посадових осіб, які здійснюють ГВК, із впровадженням обов'язкових етичних стандартів і доброчесності.

Набули подальшого розвитку:

- доктринальні підходи до визначення функціонально-правової природи ГВК як різновиду державного нагляду, що поєднує імперативність норм і процедурну формалізованість із превентивною метою;

- наукові засади адаптації міжнародних і європейських стандартів до національного законодавства у сфері ГВК, з урахуванням положень Угоди про асоціацію між Україною та ЄС;

- підходи до правової оцінки ролі органів місцевого самоврядування як суб'єктів реалізації заходів ГВК на територіальному рівні;

- концепція інтеграції ГВК у загальну систему забезпечення безпеки дорожнього руху та охорони автомобільних доріг, включно з економічними критеріями ефективності;

- адміністративно-правові засади використання відкритих даних, цифрових реєстрів і геоінформаційних систем у процедурі ГВК;

- механізми запобігання та протидії корупційним ризикам у сфері ГВК, що поєднують внутрішній контроль, зовнішній аудит і громадський моніторинг.

Отримані результати створюють концептуальну основу для вдосконалення чинного адміністративного законодавства України, підвищення ефективності публічного управління у сфері ГВК та формування

сучасної, інтегрованої в європейський правовий простір системи контролю за дотриманням габаритно-вагових параметрів транспортних засобів.

Обґрунтованість і достовірність отриманих результатів дослідження.

Положення, висновки та рекомендації, що містяться в дисертації, достатньою мірою науково обґрунтовані і достовірні. Це обумовлено застосуванням загальних, спеціальних методів та прийомів, які використовувалися для вирішення поставлених завдань та досягнення мети дослідження. Комплексне застосування методів дозволило здійснити всебічний аналіз адміністративно-правового регулювання габаритно-вагового контролю в Україні.

Методологічну основу дисертаційного дослідження становить комплекс загальнонаукових і спеціально-юридичних методів, застосованих у зв'язку із реалізацією механізмів габаритно-вагового контролю.

Діалектичний метод використовувався у всіх розділах дослідження для пізнання сутності адміністративно-правового регулювання габаритно-вагового контролю в його розвитку та взаємозв'язку з економічними, технічними та організаційними чинниками, а також для розкриття тенденцій удосконалення правового регулювання у цій сфері.

Метод системного аналізу застосовано в підрозділах 1.1, 1.2 та 2.1 для дослідження габаритно-вагового контролю як цілісної системи, що складається з взаємопов'язаних правових, організаційних, інформаційних та технічних елементів, а також для визначення місця та ролі цього інституту в структурі адміністративного права.

Формально-юридичний метод використано у підрозділах 1.3, 2.2, 2.3 та 3.3 при аналізі нормативно-правових актів, що регулюють порядок здійснення габаритно-вагового контролю, для виявлення їх юридичної природи, структури та особливостей застосування, а також при формулюванні авторських пропозицій щодо вдосконалення законодавства.

Метод порівняльно-правового аналізу застосовано в підрозділі 3.2 для зіставлення національної моделі габаритно-вагового контролю з правовими

системами держав-членів ЄС (Німеччина, Польща, Франція), що дозволило виявити ефективні підходи та можливості їх адаптації до українських умов.

Статистичний метод використано у підрозділах 2.1, 2.3 та 3.1 для опрацювання офіційних даних щодо кількості проведених перевірок, виявлених порушень, накладених штрафів та їх динаміки, що дозволило обґрунтувати висновки про ефективність існуючих процедур.

Метод контент-аналізу застосовано у підрозділах 1.1, 2.3 та 3.3 для дослідження змісту судових рішень, відомчих інструкцій, міжнародних договорів і стандартів, що регламентують сферу габаритно-вагового контролю, з метою виявлення колізій і прогалин.

Історико-правовий метод використано у підрозділі 1.1 для дослідження становлення та еволюції правового регулювання габаритно-вагового контролю в Україні, зокрема впливу євроінтеграційних процесів і воєнного стану на розвиток нормативної бази.

Метод прогнозування та моделювання застосовано у підрозділі 3.3 для формування пропозицій щодо удосконалення адміністративно-правового регулювання та моделювання перспективних організаційно-правових форм габаритно-вагового контролю з урахуванням цифровізації та інтеграції в європейський транспортний простір.

Нормативно-правову базу дисертації становлять Конституція України, закони України, підзаконні нормативно-правові акти, міжнародні договори та стандарти, а також відомчі нормативні документи, що регламентують організацію і здійснення габаритно-вагового контролю.

Емпіричну базу дисертаційної роботи становить комплекс офіційних статистичних матеріалів, судової практики, відомчих звітів та аналітичних документів, що відображають реальний стан адміністративно-правового регулювання габаритно-вагового контролю в Україні.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що отримані в дисертації результати мають вагоме теоретичне та прикладне значення для вдосконалення адміністративно-правового механізму ГВК в

Україні та можуть бути реалізовані в діяльності органів публічної влади, нормотворчій роботі, правозастосовній практиці, а також у науковій і освітній сфері, зокрема:

- *нормотворча діяльність* - сформульовані у роботі наукові положення та пропозиції можуть бути застосовані при підготовці проєктів законів і підзаконних нормативно-правових актів, спрямованих на модернізацію правового регулювання ГВК. Зокрема, розроблені автором пропозиції щодо унормування категорії «адміністративно-технічні суб'єкти», удосконалення процедур автоматизованого зважування (WiM) та адаптації нормативних актів до умов воєнного стану й надзвичайних ситуацій здатні підвищити ефективність національної системи контролю за дотриманням габаритно-вагових норм;

- *правозастосовна практика* - запропонована концепція комплексного адміністративно-правового механізму ГВК, що поєднує нормативний, організаційний, технологічний, інформаційно-правовий та фінансово-правовий напрями, може бути безпосередньо впроваджена у діяльність Державної служби України з безпеки на транспорті, Національної поліції, органів місцевого самоврядування. Її застосування дозволить підвищити оперативність і результативність контрольних заходів, зменшити кількість порушень та знизити корупційні ризики у сфері вантажоперевезень;

- *організаційно-управлінська діяльність* - запропоновані у дисертації механізми міжвідомчої координації та інтеграції інформаційних систем (зокрема обміну даними між Укртрансбезпекою, Укравтодором, органами місцевого самоврядування, військовими адміністраціями) можуть бути використані для створення єдиної цифрової інфраструктури ГВК. Це сприятиме скороченню часу реагування на порушення, оптимізації маршрутів руху великовантажного транспорту та підвищенню рівня безпеки дорожнього руху;

- *навчально-методична та наукова діяльність* - положення та висновки дослідження можуть бути використані у навчальному процесі закладів вищої

освіти під час викладання навчальних дисциплін «Адміністративне право», «Транспортне право», «Адміністративна діяльність у сфері публічної безпеки», а також у підготовці спеціалізованих курсів підвищення кваліфікації для посадових осіб органів контролю;

- *міжнародна інтеграція* - запропоновані автором підходи до адаптації українського законодавства у сфері ГВК до стандартів ЄС, зокрема положень Директиви 96/53/ЄС, можуть бути враховані у процесі імплементації міжнародних зобов'язань України в рамках інтеграції до Єдиного європейського транспортного простору.

Апробація результатів дослідження. Результати дисертації були апробовані у процесі їхнього обговорення на фаховому семінарі кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, де було позитивно оцінено їх наукову новизну, теоретичну обґрунтованість та практичну значущість. Засідання кафедри засвідчило, що висновки та пропозиції автора можуть бути корисними для розвитку адміністративно-правової науки у частині вдосконалення національного законодавства до стандартів ЄС у сфері ГВК, правового статусу адміністративно-технічних суб'єктів, а також впровадження автоматизованих систем зважування у русі.

Крім того, результати дослідження були презентовані на низці всеукраїнських і міжнародних науково-практичних конференцій, зокрема: IX Міжнародна науково-практична конференція «Правові засади діяльності правоохоронних органів» (м. Харків, 5-6 грудня 2022 р.); X Всеукраїнська науково-практична конференція «Наука у мінливому світі: актуальні дослідження молодих науковців» (м. Харків, 17-18 травня 2023 р.); IV Міжнародна науково-практична конференція «New Horizons in Scientific Research: Challenges and Solutions» (Marseille, France, June 30 – July 2 2025); IV Міжнародна науково-практична конференція «Scientific Exploration: Bridging Theory and Practice» (Berlin, Germany, July 7-9 2025); I Міжнародна

науково-практична конференція «Scientific Progress: Theories, Applications and Global Impact» (Braga, Portugal, July 14-16 2025).

Повнота викладу матеріалів дисертації в публікаціях здобувача. Основні теоретичні положення й висновки дослідження відображено у 10 наукових працях: 4 наукові статті, опубліковані у фахових наукових виданнях України, що включені до міжнародних наукометричних баз; 1 стаття у міжнародному виданні та 5 тез доповідей і повідомлень на науково-практичних конференціях.

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Фесенко С. Адміністративно-правовий погляд на сучасні нормативні характеристики габаритно-вагового контролю в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2025. № 7. С. 171–177. URL: <http://lsei.org.ua/index.php/arkhiv-nomeriv?id=188>.

2. Фесенко С. В. Сучасний адміністративно-правовий механізм здійснення габаритно-вагового контролю. *Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство»*. 2025. Ч.2, № 4. С. 380–390. URL: <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2025/08/65-1.pdf>.

3. Фесенко С. Напрямки вдосконалення адміністративно-правового регулювання суспільних відносин у сфері габаритно-вагового контролю в Україні. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія ПРАВО*. 2025. № 90. Ч. 3. С. 410–419. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2025/09/90-part-3.pdf>.

4. Фесенко С. В. Особливості притягнення винних до адміністративної відповідальності за порушення у сфері здійснення габаритно-вагового контролю (аналіз судової практики). *«Економіка. Фінанси. Право»*. 2025. № 7. С. 73–83. URL: <http://efp.in.ua/uk/journal-item/380>.

Наукові праці, які додатково відображають результати дослідження:

5. Фесенко С. Досвід Німеччини, Польщі та Франції в контексті модернізації адміністративно-правового регулювання габаритно-вагового

контролю в Україні. *KELM (Knowledge, Education, Law, Management)*. 2025. № 4 (72). С.149-159.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

1. Фесенко С. В. Габаритно-ваговий контроль в Україні: правоохоронний аспект. *Правові засади діяльності правоохоронних органів: збірн. наук. стат., тез доп. та повідом. за матер. IX Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 5-6 грудня 2022 р.)*. Серія «Сектор безпеки України». 2022. Харків: Друкарня Мадрид, Вип. 42. Ч. 1. С. 204-221.

2. Фесенко С.В. Duplication of powers in the civil service on issues of weight-and-dimensional control. *Наука у мінливому світі: актуальні дослідження молодих науковців : матеріали X Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 17-18 травня 2023 р.)*. Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, каф. іноземних мов. Харків, 2023. С. 42-46.

3. Фесенко С.В. Сучасний погляд на проблеми габаритно-вагового контролю в Україні. *New Horizons in Scientific Research: Challenges and Solutions: Collection of Scientific Papers with the Proceedings of the 4th International Scientific and Practical Conference (Marseille, France, June 30 – July 2 2025.)*, European Open Science Space, 2025. P. 86-88.
<https://doi.org/10.70286/eoss-30.06.2025>

4. Фесенко С.В. Адміністративно-правові відносини в сфері габаритно-вагового контролю. *Scientific Exploration: Bridging Theory and Practice: Collection of Scientific Papers with the Proceedings of the 4th International Scientific and Practical Conference (Berlin, Germany, July 7-9 2025)*. European Open Science Space, 2025. P. 69-71.
<https://doi.org/10.70286/eoss-07.07.2025>

5. Фесенко С.В. Адміністративно-правові напрями вдосконалення механізму здійснення габаритно-вагового контролю в Україні в умовах сьогодення. *Scientific Progress: Theories, Applications and Global Impact. Collection of Scientific Papers with the Proceedings of the 1st International*

Scientific and Practical Conference (Braga, Portugal, July 14-16 2025). European Open Science Space, 2025. P. 81-83. <https://doi.org/10.70286/eoss-14.07.2025>

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертацію виконано українською мовою з правильним вживанням юридичної та спеціальної термінології. Стиль викладення матеріалу дослідження – науковий.

Загальний висновок. Дисертація Фесенка С.В. «Адміністративно-правове регулювання габаритно-вагового контролю в Україні» є кваліфікаційною науковою роботою, містить інноваційні результати, які виконують конкретне завдання, що полягає в отриманні наукових та практичних висновків щодо уніфікації адміністративно-правового регулювання габаритно-вагового контролю в Україні.

Дисертація є самостійною науковою працею, яку виконано з дотриманням академічної доброчесності. Наукова новизна, висновки та пропозиції сформульовані автором самостійно й обґрунтовані на підставі особистих досліджень.

Дисертація Фесенка Сергія Володимировича на тему «Адміністративно-правове регулювання габаритно-вагового контролю в Україні» відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами), та може бути подана до разової ради для захисту на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Головуючий на засіданні:
завідувач кафедри адміністративного права
та адміністративної діяльності
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого,
доктор юридичних наук, професор

Роман ШАПОВАЛ

11 грудня 2025 р.

